واوره

واوري وريږي

پټي د واورو لاندي پټ دي

ځاروي بهر نه پوول کيږي

پيتاوي نشته

هر يو په خپل کور کي ايسار دي

آواز د پاستو بوي د لاندو

وده له خوبه ويښوي

تياره سهار دي

آواز د پاستو بوي د لاندو

هاغه تياره خونه کې نشته

پسه کوم ظالم ترينه اخيستي

اوږه يې مخکي تمام کړي

ماشوم د وخته را ويښ شوي

زړه يې سوکړک ته هوسيږي

واورې ورېږي

واوره څه پاکه څه سوچه ده

لوړې ژورې په کې ورکې

کارغان له ورایه تور ځلیږي

واوره د سپینو زړونو نښه

واوره د ښو فصلونو زیري

واوره چه ټوله شي زیاتیږي

چه سره غونډه شي ټینګیږي

واورې ورېږي

په لر او بر سپینه رڼا ده

آسمان بیخي نه ښکاره کیږي

ونې د واورو لاندې ځانګې

ځانګه چه واوره پې پرته وه

چه ښکته مځکې ته کږه وي

څومره درنه څومره ښایسته وي

خلك لګیا دي خپل بامونه پاکوي

سړي په کار کې له يخنۍ نه نه ډاريږي

واورې وريږي
د کلي ځوان بچي روان دي
د غريبۍ پسې د ښار لوري ته ځي
وينې تودې هيلې ژوندۍ دي
څټك روان دي د يخ زور برې نه رسيږي
د کلي ځوان بچي پوهيږي
چه خامخا ښار ته رسيږي
اوړي به راشي لو به ګډ شي
آواز د ټاستو به اوچت شي
مسافري په کراري کړه
اصيل زاده يم په نامه دې ناسته يمه

جنيد شريف ــ دا د يوه زاړه شعر لنډه شوې بڼه ده